

WOJEWODA MAZOWIECKI

WPS-I.941.6.2017.RS

GABINET MARSZAŁKA SENATU
sekretariat Wicemarszałek Senatu RP

Wpłynęło dn. 20.04.2017r.
Nr. MŚ.1.25.2
Podpis [Signature]

Warszawa, 12 kwietnia 2017 r.

SEKRETARIAT
Biura Wicemarszałek Senatu RP
Wpłynęło dn. 21.04.17
nr. 2330
Załącznik 1
Podpis [Signature]

**Pani
Maria Koc
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Sezonowa Pani Marszałek,

Odpowiadając na pismo znak: BPS/043-36-870/i7 z dnia 8 marca 2017 r. dotyczące zajęcia stanowiska odnośnie oświadczenia złożonego przez senatora Ryszarda Majera podczas 36 posiedzenia Senatu RP w dniu 3 marca 2017 r. uprzejmie informuję:

Na terenie województwa mazowieckiego znajduje się 314 gmin, z tego zdecydowaną większość stanowią gminy wiejskie (229). Usługi opiekuńcze przysługujące osobie samotnej, która z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności wymaga pomocy innych osób stanowią jedną z form wsparcia i pomocy osobom niesamodzielnym. Usługi takie świadczone są w 246 gminach województwa mazowieckiego. Tym samym w 68 gminach pomoc taka nie jest świadczona przez właściwe ośrodki pomocy społecznej, co nie oznacza jednakże, iż osoby wymagające pomocy innych osób są pozbawione wsparcia i zdane na samych siebie.

Z dokonanego przez Wydział Polityki Społecznej rozeznania przeprowadzonego wśród gmin, które nie realizowały w 2016 r. takiej formy wsparcia wynika, iż osoby samotne, starsze i niepełnosprawne mają zapewnioną pomoc przede wszystkim ze strony rodziny, albowiem w większości tych gmin mających charakter wiejski, przeważają wciąż rodziny wielopokoleniowe, które mają możliwość sprawowania bezpośredniej opieki nad swoimi niesamodzielnymi członkami rodziny.

Natomiast w przypadku osób, które nie mogą liczyć na pomoc rodziny, pracownicy socjalni w ramach pracy socjalnej podejmują działania zmierzające do aktywizacji społeczności lokalnej, której efektem są tzw. usługi sąsiedzkie świadczone przez osoby niespokrewnione, które w ramach wolontariatu pomagają osobom niesamodzielnym w wykonywaniu rozmaitych czynności codziennych. Pracownicy socjalni prowadzą również intensywną pracę socjalną wobec osób starszych i niepełnosprawnych polegającą na organizowaniu wizyt lekarskich, pozyskiwaniu sprzętu rehabilitacyjnego, załatwianiu spraw urzędowych.

Należy podkreślić, iż usługi opiekuńcze nie są jedyną formą pomocy osobom niesamodzielnym z powodu wieku lub niepełnosprawności. Na podstawie uzyskanych wyjaśnień można stwierdzić, iż w niektórych gminach brak realizacji usług opiekuńczych wynika z faktu, że na ich terenie znajdują się placówki typu Senior-WIGOR czy też Dzienny Dom Pomocy Społecznej, w których osoby starsze mają zapewniony całodzienny pobyt, ciepły posiłek i rozmaite zajęcia prozdrowotne. Osoby niesamodzielne mające często także problemy zdrowotne korzystają okresowo z form wsparcia oferowanych przez Zakłady Opieki Leczniczej (ZOL).

Często spotykaną formą, z której korzystają starsze lub niepełnosprawne osoby samotne jest przepisanie przez nich majątku osobom spokrewnionym lub niespokrewnionym w zamian za dożywotnią opiekę. W takim przypadku właściwe miejscowo ośrodki pomocy społecznej monitorują sytuację tych osób, natomiast z reguły nie świadczą pomocy w formie usług opiekuńczych.

Ponadto informuję, iż na organizowanych przez służby wojewody regularnych naradach i spotkaniach merytorycznych z przedstawicielami gmin województwa mazowieckiego wielokrotnie podkreślany był obowiązek zapewnienia przez jednostki samorządu terytorialnego osobom starszym i niepełnosprawnym adekwatnej do ich sytuacji i potrzeb pomocy, także poprzez realizację usług opiekuńczych w miejscu ich zamieszkania.

Z uzyskanych informacji wynika, iż w zdecydowanej większości gmin, w tym wszystkich gminach miejskich, realizowane są usługi opiekuńcze. W przypadku 68 małych, wiejskich gmin pomoc osobom niesamodzielnym odbywa się poprzez inne, wyżej wskazane formy wsparcia.

Zdzisław Szipera